

Spørgsmål 79:

Er der nogen mulighed for at imødekomme det af Dansk Fiskeriforening i skrivelse af 2. september 1965 (bilag 14 i beretningen af 28. september 1965) fremsatte ønske om, at fiskernes udgående afgift afregnes til staten direkte fra auktioner, andelssalg og andre aftagere af fisken?

Svar af 29. november 1965:

Spørgsmålet om fiskeriets stilling under merværdiafgiften har været drøftet med Dansk Fiskeriforening og Vestjysk Fiskeriforening på et møde i departementet den 25. november 1965. Det blev under denne drøftelse klart, at det af Dansk Fiskeriforening i skrivelsen af 2. september 1965 fremsatte ønske om, at auktioner, andelssalg og andre aftagere af fisk afregnede fiskernes udgående afgift direkte til staten, beroede på en misforståelse. Såfremt køberne ikke skal afregne fiskernes udgående afgift med fiskerne selv, vil der ikke være nogen mening i at foretage en afgiftsberegning ved fiskens overførsel til auktion eller andelssalg og lade den således beregnede afgift indbetale til staten fra auktionen eller andelssalget. Fisken videresælges jo straks fra auktion eller andelssalg, og den ved fiskens overførsel fra fisker til andelssalg beregnede afgift vil derfor komme til fradrag i auktionens eller andelssalgets udgående afgift samtidig med, at den skal indbetales. Der bliver altså tale om en overflødig mellemregning.

Fiskeriforeningens ønske i nævnte skrivelse af 2. september 1965 er derfor i realiteten at forstå som et ønske om, at fiskerne holdes uden for registreringspligten, og at der først beregnes merværdiafgift ved salg fra næste omsætningsled — altså ved salg fra auktioner, andelssalg, grossister eller detailhandlere.

En sådan ordning vil imidlertid medføre, at fiskerne ikke gennem opkrævning af afgift hos deres kunder kan få dækning for afgiften på deres egne indkøb til brug i deres erhverv. Fiskeriforeningen havde tænkt sig, at fiskerne i stedet for skulle have den ved indkøb af driftsmidler erlagte afgift refunderet af toldvæsenet. Godtgørelsen skulle

udbetales en gang i kvartalet efter ansøgning fra den enkelte fisker. Som anført i tidligere besvarelser vedrørende gartneriets stilling under en merværdiafgift vil afgiftsgodtgørelser af denne karakter medføre et væsentligt arbejde for afgiftsmyndighederne. For fiskerne ville ordningen betyde, at de skulle holde regnskab med indkøbene i samme omfang, som hvis de var registreret under merværdiafgiften, og i øvrigt indebære den ulempe, at de kom til at stå i forskud med betydelige afgiftsbeløb. Hertil kommer, at man alligevel på en eller anden måde måtte have fiskerne ind under afgiftssystemet, for så vidt de afsætter fisk til private forbrugere. En sådan afsætning til private foregår ikke fra de store fiskerihavne, men det forekommer i en vis udstrækning på mindre landingspladser. Det vil af hensyn til fiskehandlerne næppe være rigtigt at bortse herfra.

Merværdiafgiften vil i øvrigt — såfremt man holder fiskerne uden for systemet — blive vanskeligere at praktisere for detailhandlere, der foretager indkøb direkte hos fiskere, fordi de i så fald i deres indkøbsregnskab måtte sondre mellem sådanne indkøb i afgiftsfri stand og alle andre indkøb til virksomheden.

Det skal endelig anføres, at kontrollen med afgiftens rigtige erlæggelse i fiske-detailhandelen vil blive svækket, såfremt fiskerne holdes uden for afgiftssystemet.

Under den drøftelse, som departementet har haft med fiskeriets organisationer, har man fremført de ovenfor anførte betragtninger vedrørende fiskeriets stilling. Man har endvidere redegjort for det system vedrørende regnskabsførelse og afregning af afgift på årsbasis, som har været forhandlet med landboorganisationerne, jfr. besvarelsen af spørgsmål 28 i beretningen af 28. september 1965.

Fiskeriets organisationer har ikke villet afvise tanken om, at et tilsvarende system blev anvendt for fiskernes vedkommende, men har ønsket tid til nærmere overvejelse og drøftelse i organisationerne af fordele og ulemper herved, inden fiskeriet tager endelig stilling til spørgsmålet.